

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2020. október 10. XIV. Évfolyam 31. szám

Mária gyermekei vagyunk

Meditációs lelkigyakorlataim idején mindig nagy gyöngédség és meghatottság költözik szívembe, amikor ahhoz a naphoz érünk, hogy Mária nevét mondogatva imádkozunk. Ilyenkor nem az a fontos, hogy szép gondolatok szülessenek bennünk Róla, minél szebben elmélkedjünk életéről, Jézus életében betöltött szerepéről, hanem a nevének ismétlése által próbálunk Isten jelenlétében maradni.

Szeretem Mária ünnepeit, Ő örök példakép előttem, hiszen teljesen Istennek adta önmagát, mindent elengedett, az Isten iránti bizalom jellemezte egész életét. Fontolgatás nélkül igent tudott mondani arra a feladatra, amit az Atya rábízott. Amikor elképzelem azt a válságos helyzetet, amibe Ő leányanyasága révén került, teljesen átérzem a küldetéséhez szükséges bátorságát is, hiszen abban a korban ezt a tettet könnyen megkövezés követte.

Életét ismerve – kortól, nemtől, életállapottól függetlenül - átélhetjük a szülés körüli nehézségeit, kisgyermekes anyaként a menekülés körülményeit. Majd a 12 éves Jézus elvesztését, később a szembenézést azzal a hírrel, hogy Fia „megbolondult”. Anyaként a legnagyobb fájdalomon is átmegy, mikor egyetlen gyermekét látja szenvedni és meghalni.

Mi, akik hiszünk a mennybéli szentek és földön élők közötti kapcsolatban, Mária tulajdonságait ismerve bizalommal fordulhatunk Hozzá minden örömmel és bánattal, hiszen Ő nemcsak Jézusnak, hanem mindnyájunknak anyja. Erre a Jézus kereszten elhangzott „*Íme, a te anyád!*” mondata mellett a jelenések könyvében is találunk bizonyítékot: „*Ekkor a sárkány haragra gerjedt az asszony ellen, és elment, hogy harcra keljen a többiek ellen, akik az asszony utódai közül valók, akik megtartják Isten parancsait, és akiknél Jézus tanúságtétele van.*” Rólunk van szó, mi vagyunk azok: Jézus követői, testvérei, a Szűzanya utódai, akik Isten útján járunk, Jézusról teszünk tanúságot életünkkel.

Tisztelete és szeretete minden bizonnyal azért olyan népszerű a hívők körében, mert azt mutatja meg életével, mit képes tenni Isten azokkal, akik teljesen beengedik Őt az életükbe. Miután István királyunk az Ő oltalmába ajánlotta hazánkat, így népünk - elsőként a nemzetek között - nem csupán Égi Édesanyjaként, hanem Nagyasszonyaként is tisztelheti. Amellett, hogy erényeivel a szívünkbe van vésve, évszázadokon keresztül a fizetőeszközeink is hordozták arcát, s a „zivataros századokban” az Ő képmásával ékesített zászlókkal vonultak harcba a szabadságunkért küzdők.

Egyházközségünk védelmezőjeként forduljunk Hozzá azzal a bizalommal, amelyet Ő mutatott nekünk Istennel való kapcsolatában!

Kurczina Terézia

Jézust szeretni és szolgálni a kiszolgáltatottakban

Manapság talán nem meglepő, hogy az Alzheimer kórnak és demenciának is megtartják a világnapját azzal a céllal, hogy felhívják a figyelmet a betegség veszélyeire, az ezzel élők körülményeinek javítására, a társadalmi összefogás szükségességére.

Szeptember 21-én a Bonum TV Nagycsalád, kisközösség című műsora ezt a témát járta körbe, s az Egyházközségünk területén működő Jézus Szíve Társasága Idősek Otthonának mentálhigiénés csoportjából többen a meghívottak között lehettünk.

Szó volt arról, hogy a hazánkban öt éve működő Alzheimer Café tavaly Pécelen is elindult, amit az egészségügyi korlátozások ugyan felfüggesztettek, de az eddigi tapasztalat szerint van érdeklődés iránta, hiszen alkalmanként egy adott témakörben sok ismeretet nyújt a betegségben lévők hozzátartozóinak a meghívott szakember segítségével. Az érdeklődők nemcsak információkhoz juthatnak a kor előrehaladtából adódó személyiségbeli változásokról, az megoszthatják egymással, ki hogyan éli meg a nehézségeket, s az eszmecsere segítséget nyújt a hozzáállásban, oldja a helyzetükből adódó elszigeteltség érzetét.

Miközben beszéltünk az Idősek Otthonában végzett feladatainkról, örömmel osztottuk meg annak az előnyét, hogy különféle korúak és temperamentumúak lévén jól kiegészítjük egymást, s tevékenységeink közben sokat tanulunk egymástól az életről, kapcsolatokról. Hálásak vagyunk azért, hogy többen katolikus hívőként vagyunk jelen a munkatársak között, ami abban is előny, hogy a lakók foglalkoztatása mellett a vallásgyakorlatuk elősegítése is a feladataink közé tartozik. Egyházi fenntartású intézményként ez utóbbi elsőbbséget élvez a napi programok megvalósításában, hiszen az ott élő szerzetesek mellett többen igénylik a heti szentmisét, napi liturgiát, egyéb közös imádságot.

Jó érzés megtapasztalni, hogy akár a bent élő, akár a szolgálatra bejáró szerzetesek jelenléte meghatározza az Otthon hangulatát. A lakókkal való foglalkozásba mi is spontán belevihetjük saját istenkapcsolatunk tapasztalatait, a krisztusi értékeket. Úgy gondoljuk, hitetlenként jobban megviselnének bennünket a feladatkör nehézségei, ezért folyamatosan hálát adunk, hogy naponta **a „legkisebbeken” keresztül tehetünk valami apróságot Jézusért.** Ezek valóban kis dolgok, mert a lakók folyamatos motiválásától kezdve, a foglalkozásokra, liturgiára való eljutásának segítésén keresztül a zenei szolgálat adásából, a személyes odafigyelésből, türelmes és segítőkész hozzáállásból áll.

A demenciával élők mindent az érzelmek mentén közelítenek meg, ami segít nekik felidézni olyan eseményeket, folyamatokat, melyekre a szellemük segítségével már nem képesek. Azt is tapasztaljuk, hogy a kor előrehaladtával az Istennel való kapcsolata mindenkinek mélyül, s örömmel tölt el bennünket, ha ebben a legapróbb segítséget megadhatjuk.

Különféle utakon kerültünk egy „munkacsoportba”, ahol mindannyian megtaláltuk azt a konkrét feladatot, melyen keresztül leginkább ki tudnak bontakozni kapott talentumaink, s ezáltal azt nyújthatjuk a ránk bízottaknak, amire az adott pillanatban a legnagyobb szükségük van. A visszajelzésekből értesülünk arról, hogy ez a hozzátartozók számára rendkívül megnyugtató.

Mély tapasztalatunk, hogy mindent, amit a lakóknak adunk, sokszorosán visszakapjuk, így meggyőződéssel állítjuk, hogy az egész munkacsoportunk és a lakók egy Istenbe gyökerező szeretetközösséget alkot. Mindnyájunkban fogyhatatlan hála él az együtt munkálkodás lehetőségéért, s azért, hogy **örömet vihetünk a szenvedők, nehézséggel küzdők életébe.**

Napjainkban a fiatalok több családban egyáltalán nem kerülnek kapcsolatba az idős korosztállyal, ezért is nagy öröm számunkra, hogy a diákok a mi munkaterületünkön is végezhetik az 50 órás közösségi szolgálatot, melynek szervezése sok körülményt igényel, de mindig megéri, hiszen mindkét oldal résztvevői gazdag tapasztalatokhoz jutnak általa.

Bozsuk Zsuzsanna

Kedvenc szentem: Páter Pio

Kb. 16 éves koromban hallottam először Páter Pioról. Egy kedves ismerősöm, Manyi néni, mesélt róla, azt is az ő hiteles életének, biztatásának és szeretetének köszönhetem, hogy megmaradtam a hitben. Bár gyermekkoromtól fogva hittem Istenben, de ez kamasz koromban nagyon ellaposodott. Manyi néni - (aki már rég meghalt) és akit azóta is szentnek tartok, és mérhetetlen hálával tartozom neki - gyakran járt régóta hozzánk vasalni, és a háztartási munkákban besegíteni. Sokszor mesélt ilyenkor Jézusról, és a szentekről. Bár tanítói diplomája volt, a kommunistáknak nem volt hajlandó aláírni, hogy szolgálni fogja a rendszert, és azt sem, hogy nem fog templomba járni, **nem volt hajlandó megtagadni Jézust**. Ezért nem taníthatott többé, így alkalmi munkákból tartotta fenn magát. „B listára kerültem” - mondta.

Egy ilyen alkalommal a következőt mesélte el: „Nemrégiben tűzifát aprítottam, és egyszer csak olyan szerencsétlen mozdulatot tettem a baltával, hogy szinte teljesen levágtam az egyik ujjamat. Csak egy vékony bőr tartotta össze, úgy lifegett. Valahogy összeillesztettem, és bekötöttem, ami többször is átvérzett. Ekkor Páter Pio segítségét kértem. Másnap reggel, mikor kibontottam a kötést, látom, hogy az ujjam tökéletesen összeforrt, meggyógyult! Mérhetetlen hálával köszöntem ezt meg Pio atyának!” Ez kb. P. Pio 1968-ban bekövetkezett halála előtt egy-két évvel lehetett.

Semmi okom nem volt a szavaiban kételkednem, hiszen Manyi nénit teljesen hiteles, megbízható embernek tartottam. Ez az eset felkeltette az érdeklődésemet: lám, lám, manapság is élnek még csodatevő szent emberek! Ha ez így van, akkor méltán hihetünk abban is, hogy Jézus csodái annak idején szintén valóságosak voltak, megtörténtek, és nem a későbbi kitalációk eredményei. Azután egyre többet megtudtam Pio atyáról, és egyre jobban megkedveltem őt. Négy könyvet is elolvastam róla, a képe ott van a szobámban. Kapucinus szerzetesként Olaszországban élt. Nemcsak testileg szenvedett rengeteget, hanem az egyházi részről megnyilvánuló gyanakvás miatt is. Mérhetetlenül szerette Istent, ami minden nehézségen átsegítette. Az imádság embere volt. Testén 50 éven át Krisztus urunk sebeit viselte. Rengeteg ember járt hozzá gyónni. Ilyenkor belelátott az emberi lélekbe, és figyelmeztette őket, ha valamelyik bűnt elfelejtették vagy szégyellték meggyónni.

Számtalan csoda kísérte működését: betegek gyógyultak meg sokszor reménytelen betegségekből is. Bilokációs képességgel rendelkezett: egyszerre két helyen is jelen tudott lenni. Még ha távolból is kérték segítségét (lásd Manyi nénit) az sem volt akadály számára. Noha nem használt semmilyen illatszert, mégis jelenlétét (távolból is) sokszor csodálatos virágillat kísérte. Egyszer azt mondta: nem tudok mindenkin segíteni, csak azokon, akiknek ezt Isten megengedi. Ezért elhatározta, hogy egy nagy kórházat építtet a kolostor szomszédságában. A jövőbe látott, megjövendölte Karol Wojtila pápaságát is, aki 2002-ben szentté avatta.

Egy alkalommal magyar zarándokcsoportt kereste fel, ekkor így jövendölt Magyarországról: *"Magyarország egy olyan kalitka, amelyből egyszer még egy gyönyörű madár fog kirepülni. Sok szenvedés vár még rájuk, de egész Európában páratlan dicsőségben lesz részük. Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre. Kevés nemzetnek van olyan nagyhatalmú őrangyala, mint a magyaroknak és bizony helyes lenne erősebben kérniük hathatós oltalmát országukra!"*

Adja Isten, hogy ez beteljesedjen!

Varga András

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.
Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com
Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2020. Okt. 11 – 18.

Évközi XXVIII. hét

		Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok
10	SZOMBAT		Előesti sztm: 18:00	+szülőkért, +testvérekért és Judit betegségéből való felgyógyulásáért	
11	VASÁRNAP	ÉVKÖZI 28. VASÁRNAP	Búcsúi sztmise: 10:00 18:00	+Wagner Károly és Tóth Sándor + József	Zenés áhítat 9:40 Ifi II. csoport 18:30
12	HÉTFŐ		7:30 Iskola mise: 8:15	idős beteg Ferenc	II. Bibliakör 19:00
13	KEDD		7:30	+Antal	Csendes Szentségimádás 20:30-22:00
14	SZERDA	<i>Szt I Kallixtus</i>	7:30	élő Cecília és Veronika ikrek	Kórus próba 18:30
15	CSÜTÖRTÖK	Avilai Szt Teréz	—————		Egész napos Sztségimádás 8:00-21:00
16	PÉNTEK	<i>Szt Hedvig</i>	18:00	Ágnes házasságáért; é Viktória, Péter, Ádám, Erika, élő és + cstg.	Ifi I. csoport 19:00
17	SZOMBAT	Antióchiai Szt Ignác	Előesti sztm: 18:00	Cecília és László (ház. köt.)	
18	VASÁRNAP	ÉVKÖZI 29. VASÁRNAP A MISSZIÓK VASÁRNAPJA	10:00 18:00	élő Anna gyógyulásáért + nagyszülők Jolán és Antal	Ifi II. csoport 18:30

– Hétfőn este 7 ó-kor az II. Bibliakörre feliratkozott testvéreket várom a hittanterembe. Kérem, hogy a későbbiekben ne legyen átjárás a csoportok közt, amelyekhez csatlakoztunk, annak az alkalmaira jöjjünk, így elkerülve a létszámingadozást.

– Jövő vasárnap a perselyadományokat a missziók javára gyűjtjük.

– Október a rózsafüzér hónapja. Okt. 1-től templomunkban közösen imádkozzuk a szent olvasót hétfőn, kedden és szerdán a reggeli mise után, csütörtökön 9 ó-kor, és pénteken az esti mise előtt.

– Mindenszentek ünnepéhez kapcsolódva szép hagyomány a síremlékek megáldása. Kérjük, hogy aki szeretné kérni az Egyház eme szentelményét, a sekrestyében iratkozzon fel okt 31-ig. A megáldásra a temetői ájtatosságot követően kerül sor majd, mely nov 1-én du 4 ó-kor lesz temetőnkben a ravatalozó előtt.

– Templomunk adományba kapott egy automata érintésmentes kézfertőtlenítőt, amit a főbejáratnál helyeztünk el. Ez úton is szeretnék köszönetet mondani a nagylelkű adományozónak!